

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 15.4.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Finanzgericht Köln – Saksa) – The North of England P & I Association Ltd, jolle Marine Shipping Mutual Insurance Companyn oikeudet ovat siirtyneet v. Bundeszentralamt für Steuern

(Asia C-786/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Muu ensivakuutus kuin henkivakuutus – Toinen direktiivi 88/357/ETY – 2 artiklan d alakohdan toinen luettelakohta – Direktiivi 92/49/ETY – 46 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta – Vakuutusmaksuverot – Käsite ”jäsenvaltio, jossa riski sijaitsee” – Kaikenlaiset ajoneuvot – Rekisteröintijäsenvaltion käsite – Merialusten vakuutus – Alukset, jotka on rekisteröity jäsenvaltion ylläpitämään alusrekisteriin mutta jotka purjehtivat toisen jäsenvaltion tai kolmannen valtion lipun alla väliaikaisen ulosliputusluvan nojalla)

(2021/C 217/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantaja: The North of England P & I Association Ltd, jolle Marine Shipping Mutual Insurance Companyn oikeudet ovat siirtyneet

Vastaaja: Bundeszentralamt für Steuern

Tuomiolauselma

Muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta 18.6.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/49/ETY (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) 46 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa, luettuna yhdessä muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta 22.6.1988 annetun toisen neuvoston direktiivin 88/357/ETY 2 artiklan d alakohdan toisen luettelakohdan kanssa, on tulkittava siten, että kun vakuutus sopimukset koskevat sellaisten merialusten käyttöön liittyvien riskien kattamista, jotka on merkitty jäsenvaltion ylläpitämään alusrekisteriin mutta jotka purjehtivat tilapäisen ulosliputusluvan nojalla toisen jäsenvaltion tai kolmannen valtion lipun alla, näissä säännöksissä tarkoitettuna kyseessä olevan aluksen rekisteröintijäsenvaltiona ja siten jäsenvaltiona, jossa riski sijaitsee ja jolla on yksinomainen verotusvalta mainittujen vakuutus sopimusten perusteella maksettuihin vakuutusmaksuihin, on pidettävä jäsenvaltiota, joka ylläpitää alusrekisteriä, johon kyseinen alus on merkitty pääasiallisesti sen omistusoikeuden osoituksena.

⁽¹⁾ EUVL C 45, 10.2.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 15.4.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt tribunal d'arrondissement – Luxemburg) – EQ v. Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA

(Asia C-846/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Arvonlisävero – Direktiivi 2006/112/EY – Liiketoiminta – Vastikkeelliset palvelujen suoritukset – 2 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 9 artiklan 1 kohta – Vapautukset – 132 artiklan 1 kohdan g alakohta – Sosiaalihuoltoon ja sosiaaliturvaan läheisesti liittyvien palvelujen suoritukset – Palvelut, joita asianajaja suorittaa vajaavaltaiseksi julistettujen täysi-ikäisten henkilöiden edunvalvonnan alalla – Tunnustettu sosiaalisia hyvinvointipalveluja tuottava laitos)

(2021/C 217/15)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal d'arrondissement

Pääasian asianosaiset

Kantaja: EQ

Vastaaja: Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 9 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että tässä säännöksessä tarkoitettua liiketoimintaa ovat vajaavaltaisille täysi-ikäisille henkilöille suoritettut palvelut, joiden tarkoituksena on valvoa heidän etuaan siviilielämän toimissa ja joiden suorittamisen oikeusviranomainen on lain nojalla antanut palveluntarjoajan tehtäväksi sekä joista suoritettavan korvauksen sama viranomainen vahvistaa kiinteämääräisenä tai tapauskohtaisen arvioinnin perusteella ottaen huomioon muun muassa vajaavaltaisen henkilön taloudellisen tilanteen, minkä lisäksi tämän korvauksen suorittaa valtio, jos kyseinen henkilö on varaton, kun nämä palvelut suoritetaan vastikkeellisesti, palveluntarjoaja saa niistä jatkuvia tuloja ja tämän toiminnan kokonaiskorvauksen taso määritetään sellaisten kriteerien mukaisesti, joilla on tarkoitus taata tämän palveluntarjoajan toimintakustannusten kattaminen.
- 2) Direktiivin 2006/112 132 artiklan 1 kohdan g alakohtaa on tulkittava siten, että yhtäältä sosiaalihuoltoon tai sosiaaliturvaan läheisesti liittyviä palvelujen suorituksia ovat palvelut, jotka suoritetaan vajaavaltaisille täysi-ikäisille henkilöille ja joiden tarkoituksena on valvoa heidän etuaan siviilielämän toimissa, ja toisaalta, että on mahdollista, että tällaisia luonteeltaan sosiaalisia palveluja suoritettava asianajaja voidaan hänen harjoittamansa yritystoiminnan osalta ja mainittujen palvelujen rajoissa tunnustaa sosiaalisia hyvinvointipalveluja tuottavaksi laitokseksi, jolloin oikeusviranomaisella on velvollisuus antaa tällainen tunnustus kuitenkin vain, jos kyseinen jäsenvaltio tämän tunnustuksen evätessään on ylittänyt sillä tältä osin olevan harkintavallan rajat.
- 3) Luottamuksensuojan periaate ei ole esteenä sille, että verohallinto kantaa arvonlisäveroa tietyistä päättäneeseen ajanjaksoon liittyvistä liiketoimista tilanteessa, jossa verohallinto on hyväksynyt useiden vuosien ajan verovelvollisen arvonlisäveroilmoitukset, joissa samanlaisia liiketoimia ei ole sisällytetty veronalaisiin liiketoimiin, ja jossa verovelvollisen on mahdotonta periä maksettava arvonlisävero takaisin niiltä, jotka ovat maksaneet korvauksen näistä liiketoimista, jolloin jo maksettujen korvausten siis katsotaan jo sisältävän tämän arvonlisäveron.

(¹) EUVL C 54, 17.2.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 15.4.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Finanzgericht Berlin-Brandenburg – Saksa) – M-GmbH v. Finanzamt für Körperschaften

(Asia C-868/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Arvonlisävero – Direktiivi 2006/112/EY – 9 artikla – Verovelvolliset – 11 artikla – Jäsenvaltioiden mahdollisuus käsitellä yhtenä verovelvollisena henkilöitä, jotka ovat oikeudellisesti itsenäisiä mutta joilla on läheiset rahoitukselliset, taloudelliset ja hallinnolliset suhteet toisiinsa (arvonlisäveroryhmä) – Käsite ”läheiset rahoitukselliset suhteet” – Kansallinen säännöstö, jossa evätään arvonlisäveroryhmään kuulumisen mahdollisuus henkilöyhtiöiltä, joiden yhtiömiehet eivät pääjäsenen lisäksi ole yksinomaan henkilöitä, jotka on integroitu rahoituksellisesti pääjäsenen yritykseen – Oikeusvarmuus – Toimenpiteet veropetosten ja veron kiertämisen estämiseksi – Oikeasuhteisuus – Arvonlisäveron neutraalisuus)

(2021/C 217/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Berlin-Brandenburg